

Foto: Miško Kranjec

Up jugoslovanskega kolesarstva. Bodo klubske razprtije preprečile nadaljnjo (uspešno) športno pot Braneta Ugrenovića?

mladince ni bila uradna, niti ni bilo razglasitve rezultatov (njegov tekmelec Aleš Tahmajster iz Astre je povedal, da je bil Ugrenović po času najhitrejši). Toda Astra je pozneje preklicala devetmesečno prepoved nastopanja; seveda zato, ker je tedaj že računala, da Ugrenović v tem primeru ne bi smel nastopati niti za Savo, »transfer« v Kranj pa je bil tedaj že v glavah zagriženih Rogovih nasprotnikov.

Brane Ugrenović: »Zanima me samo Rog«

Branetov oče pa je naslovil prošnjo tudi za sprejem mladega kolesarja v KK Rog. V tem kolektivu so se zavedali možnih posledic tega prestopa, o tem so razpravljali tudi na IO kluba in sklenili: »Vrata KK Rog so odprta vsem. Naj pride z izpisnico, sprejeli ga bomo«. Rog si zanj ni prizadeval, zato pa je bil sila prizadeven Branetov oče, ki se je bal prisilne prekinitve kariere. Pri Astri so sicer v ostrem sporu tudi s starejšim Ugrenovićem, toda veliko več jim je do tega, da bi dokazali, da je Rog snubil njihovega kolesarja.

To jim pač ne bo uspelo, kajti Brane Ugrenović sam pravi: »Zanima me samo Rog. To je moja želja. Sam sem se ponudil, sprejeli so me, nobenega nagovarjanja ni

bilo. In zdaj, ko treniram z Rogovci, vem, da se nisem zmotil. To je sistem, pravo delo. Ne rečem, da ni drobnih pomanjkljivosti, toda v primerjavi z Astro... To je »divji« klub, ni pravega reda. Nisem več vzdržal. Vedel sem, da sem na prelomnici, drugo leto bom član, če hočem ujeti korak s Čerinom, Ropretom in drugimi, potem moram biti v vrhunskem klubu. Rog to je, Astra pa ne. Nočem jih ogo-varjati, skupaj smo preživeli lepe trenutke in velike ekipne zmage, toda poti naprej nisem več videl. Naj mi oprostijo, če mislijo, da sem kriv, ker hočem delati na višji ravni.«

Ko je bilo jasno, da je prestop Ugrenovića k Rogu le še zadeva časa, pa so pričele krožiti tudi govorice o odškodnini, ki naj bi jo Rog plačal za Ugrenovića Astri. 2,5 oziroma 12,5 milijonov starih dinarjev to sta bili dve pogosto omenjeni vsoti, čeprav ni dokumenta, ki bi sploh predpisoval odškodnino. Toda Rog bi bil menda pripravljen plačati »razumno« odškodnino v opremi, a iz Astrinega tabora so začele prihajati novice o 125, pa celo o 300 starih milijonih.

Že januarja se je sestalo tudi častno razsodišče KZS, ki je sklenilo, da mora Ugrenović vrniti opremo Astri, potem pa mu mora ta izdati izpisnico. Ugrenović je svoj del opravil, toda sklep častnega razsodišča se vendarle ni uresničil. 23. marca je predsednik Kolesarske zveze Slovenije dr. Henrik Neubauer obvestil pravno zastopnico Braneta Ugrenovića Ančko Ažnoh: »Na vaš dopis vam sporočam, da vaše posredovanje ni več potrebno, ker bosta prizadeta kluba v okviru svojih upravnih odborov vprašanje prestopa kolesarja – mladince Braneta Ugrenovića sporazumno rešila, kot smo se dogovorili danes z obema predstavnikoma teh dveh klubov«. Toda to se vendarle ni zgodilo, dr. Neubauer je bil kot novinec v kolesarskih vrstah bržkone preveč naiven, najbrž pa ni upošteval niti tega, da je rivalstvo Astre in Roga prisotno tudi znotraj KZS. Ni dvoma, da je znotraj KZS razmerje moči v korist Astre. Bržkone iz tega razloga KZS tudi ni spoštovala odločbe častnega razsodišča in pravilnika o registraciji kolesarskih klubov in tekmovalcev.

Obtožbe letijo vseprek

Zadeva je torej ostala na »mrtvi točki«, Ugrenović še vedno ne sme dirkati, vse glasnejše pa so bile tudi govorice o »padcu vlade« v Kolesarski zvezi Slovenije. Predsednik KK Rog Jože Duh je na

sestanku z dr. Neubauerjem in predsednikom KK Astra Adolfom Juterškom »v interesu slovenskega kolesarstva in mladega tekmovalca« skušal nekako rešiti kritični položaj. »Toda nismo se sporazumeli, o višini odškodnine ni bilo govora, predsednik Astre mi je dejal le, da bo visoka, če jo bo sploh treba plačati,« pravi Rogov predsednik Duh.

V Astrinem taboru so bili ostrejši kot njihov predsednik Adolf Juteršek. »Rogovci že leta in leta snubijo naše tekmovalce. Ta pokvarjeni Zanoškar... Hvasti je bil pošten kolesar, vanj zaupajo, Ugrenovića damo le njemu. In ta starejši Ugrenović, ta nogometni menažer, ta prodaja sina, še pred enim letom pa ga ni nič brigalo«, so dejali v en glas nekateri Astrini možje. In predsednik Juteršek: »Hoteli smo pogovor z mlajšim Ugrenovićem, toda ni prišel. Naš izvršni odbor ni sprejel predloga za prestop Braneta Ugrenovića k Rogu. Hoteli smo, da bi ostal še eno leto, nato pa bi sestavili močno člansko ekipo. Rog nam je vzel že pet tekmovalcev, toda jaz se ne želim izpostavljati, nov sem v kolesarstvu, pa tudi neobremenjen s preteklostjo.«

Za Rogom je tarča napadov z Astrine strani tudi oče Braneta Ugrenovića, ki pa je dejal: »Fant mi je rekel, da pri Astri ni zadovoljen. Sicer pa sem to tudi sam videl, tam ni pravega reda. Tudi sam sem bil športnik, težko sem se prebijal, delal najtežja fizična dela, pometal ulice... Svojemu sinu bi to rad prihranil. Pri Astri se zanj niso brigali. Pomagam mu samo uresničiti tekmovalne in življenjske ambicije, se to mar za očeta ne spodobi?«

Pravna zastopnica mladega Ugrenovića Ančka Ažnoh se prijemlje za glavo ob pogledu na ogromen kup sklepov, pritožb in drugih dokumentov o » aferi Ugrenović«. In se sprašuje: »Je to mar mogoče? Ne vem več, kam naj se obrnem. To je svet kamor zakon ne seže.«

In kdo je zdaj na potezi? Tu dogovora med Astro in Rogom ne bo, tudi Kolesarska zveza Slovenije, s takimi metodami dela kot doslej, tega spora ne bo rešila. Manipulacija z mladim obetavnim športnikom, teh imamo žal tako malo, je dosegla vrhunec. Bo zaradi nezdravega klubaštva propadel fant, ki bi jutri lahko postal šampion? To pa je vprašanje za slovensko telesnokulturno politiko, ki v ospredje postavlja tudi omogočanje vrhunskih rezultatov tistim, ki so za to sposobni. Na potezi je torej Zveza telesnokulturnih organizacij Slovenije.

Franci Božič

svetila le vzgoji mladega kadra, se je sovraštvo med ljubljanskima kolesarskima taboroma za kratek čas poleglo. Toda, ko sta najboljša Astrina mladince Polončič in Čerin (vsak v svojem času) prestopila k Rogu, se je spet začela stara »vojna«. Ogorčenje Astre ob zadnjih prestopih je na nek način mogoče razumeti: vzgojiš vrhunškega tekmovalca, nato pa ta prestopi k Rogu. Toda pri Astri po pravilu menijo, da izgublja najboljši, ker jih v svoje vrste vabi Rog. Ta je najbrž res večkrat »de- loval v tej smeri«, toda z zdravo logiko je moč skleniti tudi to, da so Polončič, Čerin in Ugrenović videli prihodnost le v »velikem« klubu (za naše razmere Rog to je, Astra pa gotovo ne). Torej so ti tekmovalci s prestopi lahko uveljavljali le svoje zdrave športne ambicije za vrhunstvom. Posebej tragični junak ob teh zgodbah pa je seveda Astrin trener in nekoč sloviti kolesar Andrej Boltežar, ki te »krivice« zelo težko prenaša. Izgublja svoje najboljši, v njihovih mišicah na nogah pa je tudi Boltežarjev »naboj«. Njegovo delo družbeno ni posebej priznано, to pa je seveda nov problem slovenske športne politike.

Če je Boltežarjevo razočaranje nad potekom dogodkov še mogoče razumeti, pa se je veliko težje sprijazniti z lokalnim šovinizmom ali klubaštvom nekaterih Astrinih funkcionarjev, ki so pripravljani Ugrenovića (in najbrž tudi koga drugega) prepustiti kateremu – koli klubu, samo Rogu ne. In ne upoštevati želja in ambicij mladega človeka, ki se hoče športno uveljaviti.

In kako se je začela »afera Ugrenović«? Slobodan Ugrenović je 5. decembra lani v imenu svojega sina KK Astro zaprosil za izpisnico. IO Astra je zahtevo zavrnil, malo pozneje pa mladega kolesarja do septembra (!) suspendiral, češ da je kršil klubske obveznosti in »treniral ter nastopal« v barvah in opremi drugega kluba. Brane Ugrenović sam priznava, da je na odgovoritveni dirki v Poreču vozil v Rogovi majici, vendar dirka za

Zvezni kapetan Franc Hvasti o Ugrenoviću

»Brane Ugrenović je gotovo eden najbolj nadarjenih mladih jugoslovanskih kolesarjev. To dokazujejo njegove številne zmage v mladinskih konkurencah in pa testiranja, ki smo jih opravili v Kranju. Za svoja leta je resnično nadpovprečen šprinter, veljalo bi ga usmeriti predvsem v dirke na dirkališču. Toda zdi se mi, da je prezgodaj začel z menjavanjem klubov. Lahko bi še eno leto ostal pri Astri, nato pa bi odšel v »velik« klub, ki bi ga sam izbral. Sicer pa, to me ne zadeva preveč. Govori se o nekakem mešetarjenju, v katerega naj bi bila vključena tudi Sava, vendar trdim, da naš klub nima nič pri tem. Pač: radi bi ga videli pri nas, toda nismo se pripravljani spuščati v nikakršne afere. Največja škoda zanj in za naše kolesarstvo pa bo, če ne bo mogel dirkati v letošnji sezoni. V interesu našega kolesarstva se to ne sme zgoditi. Naj pač dirka v klubu, ki si ga sam izbere.«